

de la civilitat, la única tiranía simpática, salvadora, gran, sublim. Tirania hermosa, que portaria l' vigor corporal, moral i intelectual als fills del nostre poble.

N. BAS Y SOCIAS.

La culpable

Fins si plou ó si fa sol ne té la culpa el manxayre. Si en las eleccions passadas y á copia de traballar y de moure cel y terra abocantni el cor y el cap,

Si á Valencia en Blasco Ibañez, fins ara senyor feudal de las masses democráticas de aquella hermosa ciutat, ha vist descendir el termómetro una atrocityat de graus

Si ls sixelabrats baturros del Pilar y de Sant Pau no han obtingut la victoria que devian esperar en el magnífic certamen del sufragi universal,

Si en varias ciutats d' Espanya, hont com qui diu ni se sab que Catalunya existeixi, els grupos republicans están á mata-degolla per qüestions de campanar, y qualsevol día envían la hermosa Unió á can Taps,

Si á Tortosa no hi plou gayre, y á Logronyo hi plou en gran, y á Galicia la sardina hi escasseja dies há,

Si l' correu d' Andalusia ahir va descarriar, si avuy sortiran de Vigo set vapors ab emigrants, si l' negoci de las panas á Málaga está encallat,

Tot, tot lo que passa á Espanya, sigui d' ordre general ó entri en la modesta esfera dels cassos particulars, tot lo que vol dir desgracias, flagells y calamitats; la miseria, la verola, el crup, la puja dels franschs, tot avuy deu imputarse á la Solidaritat.

L' hora, donchs, es arribada d' arreglar aquest daltabaix y de eortar per lo sano, sense reparar en qui cau. Senyors de la Executiva pensin que ja han fet prou mal; donguin per llista la feyna, girin full, pleguin el ram y per un may més no 's parli de la Solidaritat!

C. GUMÀ

Mosaich

¿VAN no tenen res que dir, ¿qué fan vostés? Callar, ¿veritat? Donchs una cosa tan senzilla y al mateix temps tan desencansada, els polítichs madrilenys no saben ferla.

expliquin... Perque, la patria... els Segadors... el separatisme... Y d' aquí no surt. Mitj hora está pariant el personatge ab el reporter que embabecat se l' escolta, y de la seva boca no n rajan més que frasses buydas y tonterias que al propi Gedeón li farían pena.

Un extranger amich meu que, no sabent segurament en qué matar el temps, segueix ab cert interés el curs de la política espanyola, m' ha escrit una carta en la qual s' hi llegeixen els següents párrafos: «Heu de fer el favor de desxifrar-me un enigma que m' está torturant el cervell de mala manera.

¿Cóm es que ara, al repetir-se la elecció, la majoria que ha sortit es conservadora y son el liberals els que han hagut de contentarse ab aquells setanta ó vuytanta llochs? ¿Qui l' entén aquest misteri?

¿Ab quina rabia segueix El Imparcial, de Madrid, la seva violenta campanya contra la Solidaritat catalana!

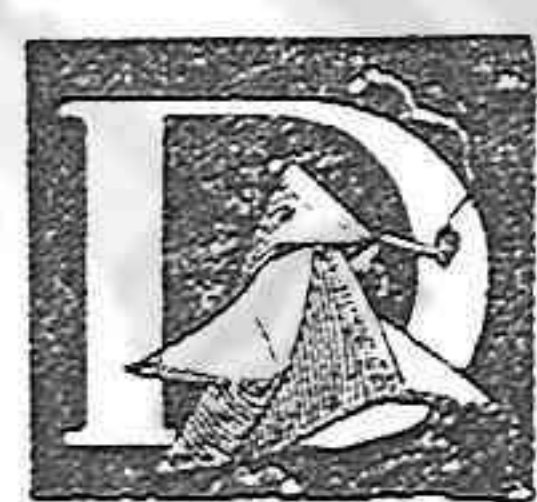
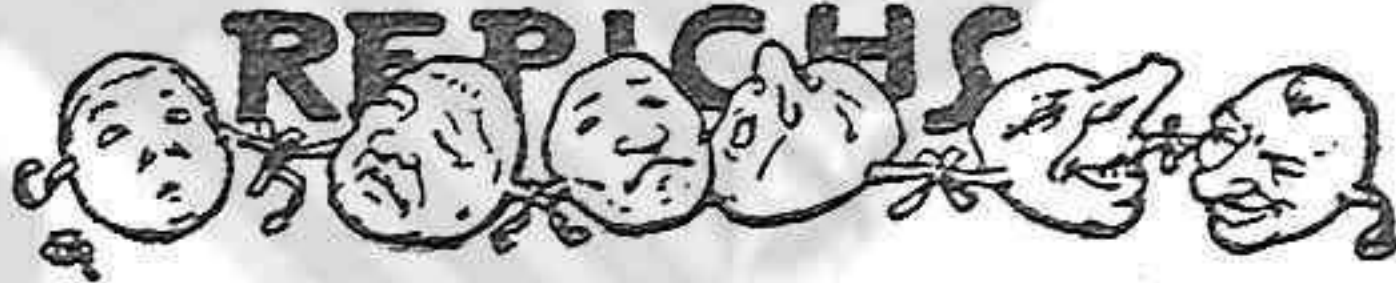
Y ab quina santa indignació s' encara ab en Maura, acusantlo de no cumplir ab el seu deber al no parar els peus, sigui en la forma que sigui, á la facciosa Solidaritat!

¿Ay del país, ay de nosaltres, ay ay ay! Jo no sé si vostés haurán observat una cosa. Sempre els pessimismes del Imparcial coincideixen ab las cessantias del seu amo.

¿Deixa en Gasset de ser poder? El cel s' ennuvola repentinament y en l' horisont no s' veuen més que signos de tempestat y neग्रuras amenassadoras.

¿El Imparcial... Qui no l' conegui que l' compri. Per xo jo que l' conech no l' compro may. Me doldrían els cinch céntims.

FANTÁSTICH

EMÁ diumenje elecció de senadors. Son las terceras del any. Y es de creure que Solidaritat catalana obtindrà en ellas una victoria tan espléndida, com las alcançadas en las eleccions provincials y en las generals.

Perque en aquesta classe de llyntas, quan se té forsa, l' alé en lloch de minvar, aumenta.

Alguns caciquistas van anar á Madrid á conferenciar ab en Maura, demanantli que 'ls ajudés á llyntar contra els candidats solidaris.

Principi d' un article del Ari Brusi: «Un político francés dijo, mediano el pasado siglo:—El sufragio universal es una tontería, que dará la vuelta al mundo.»

¿Qué me n' din d' aixó de la Solidaritat? En Moret, penetrat de la gravetat excepcional del assumpto, ha posat els ulls en blanch y ab molta lentitut ha respost: —¡Ah! La Solidaritat... Es un problema que... cal proceder ab peus de plom, porque... en resum... El separatisme... els Segadors... la patria... Hem de veure que volen aquesta gent; convé que parlin, que s' expliquin...

Els periódichs lerrouxistas respiran pus verinós per tots els poros. Es un cas de fermentació de despit infecció.

Y encare hi ha infelissos que, al llegirlos, absorbeixen aqueixa podridura, sens temor d' envenenarse!

¿Que no ho veuen que la pudó que exhalan es la dels cadavres corromputs?

L' ex-emperador agafa l' incenser y, á riscos de rompre's el nas, se dona els fums que van á veure: «La figura de Lerroux se agiganta con su derrota electoral, adquiriendo las proporciones del simbolo de la libertad española, interin que la de Salmerón, con la victoria solidaria, se reduce á extremos que á nosotros, siempre piadosos, nos dá lástima.»

Un' altra inflada del mateix personatge: «El Vaticano contra Lerroux, ¿qué más podía apeteecer el caudillo republicano?»

Si, es molta veritat. El Papa Sastre va venir disfressat á Barcelona, y va votar contra en Lerroux en el colegi de la Plassa de Santa Catarina.

Lleigeixo: «En un centro oficial se ha dicho que Romanones cederá el distrito de Daimiel á Sol y Ortega.»

Aquests, aquests son els diputats que convenen. Me refereixo al de Talavera (Toledo), el qual, en agrahiment á l' acta que li ha sigut concedida, ha ofert als seus electors lidiar quatre novillos en la plassa del poble.

¿Quin paper volen fer en el Congrès, si no saben lidiar un mal novillo?

En Lapuya, desde París, toca el bombo en honor d' en Lerroux. Y un dels seus cops de maneta l' ha donat en Le Matin, haventse'l fet seu El Progreso, perque aquí ens posem á tremolar.

De manera que ara la Revolució anirà de veras, y tota la culpa serà d' en Maura, que ha comés la torpesa de no regalarli un' acta.

Deya un telégrama de Madrid: «Sigue hablandose de crisis por el mal efecto que en alias esferas ha producido el triunfo de tantos candidatos anti-dinásticos.»

La campanya indigna contra en Salmerón, El Progreso ha tingut á bé batejarla ab el títol de Saneamiento republicano.

El Progreso s' ha donat el consol d' exhumar un mensatge que'l 6 de maig de 1902 va ser dirigit á n' en Lerroux, quan aquest senyor senyor dondat, pels més coneguts republicans de Barcelona.

De donar aquests passos els catalans ne dihém: voler senyarse y treure's els ulls.

El Progreso ha tingut á bé batejarla ab el títol de Saneamiento republicano. Aixó m' fa el mateix efecte que si la pols y la porqueria tinguessin la pretensió de sanear la escombra y el cloruro de calcs.

Pero resulta que de las firmas continuadas al peu, la major part corresponen als noms més coneguts y prestigiosos, avuy separats del ex-emperador, á causa, com sab tothom, de la seva conducta incalificable.

Al reproduhir el manifest no ha fet altra cosa que posar en evidencia lo que avante tenia y lo que ha perdut pera sempre més.

De donar aquests passos els catalans ne dihém: voler senyarse y treure's els ulls.

De donar aquests passos els catalans ne dihém: voler senyarse y treure's els ulls.

De donar aquests passos els catalans ne dihém: voler senyarse y treure's els ulls.

De donar aquests passos els catalans ne dihém: voler senyarse y treure's els ulls.

De donar aquests passos els catalans ne dihém: voler senyarse y treure's els ulls.

ENDEVINALLES

A MON AMICH TOMÁS CASADÉ. Permétem, amich, que t' dongui un consell per lo teu bé; no t' ofenguis, si te l' dono, no t' tractis de trapassé.

Tú estimas una nineta bella com el mateix sol; l' estimas ab passió forta...

ANAGRAMA. M' han dit, que la Tot tingué la fatal sort de perdre completament sa poca tot.

TRES CALANDREIS DE MASNOU. TARJETA.

MUNDA PÍ N. COLL. PIERA.

Formar ab aquestas lletras degudament combinadas el títul de una aplaudida comedia castellana.

JERRO NUMÉRICH. 772 98 -Astre. 1 662568 -Frontera d' Fransa.

CONVERSA. ¿Qué vas á Mataró, Salvador? -Sí.

GEROGLÍFICH. X X X I I I D I E T D ANTONIO Y TANITU CARRO

CORRESPONDENCIA. Caballers: Un que s' menja 6 plats d' arrós, Carbassa, Un noy qu' encare no fuma, Hipólit Nadal, H. N. Antillerrouxista...

SOLUCIONS. A LO INSERTAT EN EL ULTIM NÚMERO. 1. ANAGRAMA.-Marta-Trama.

2. TARJETA.-La Revoltosa. 3. CONVERSA.-Mateu.

4. GEROGLÍFICH.-Dos catres y tres catres, cinch catres.

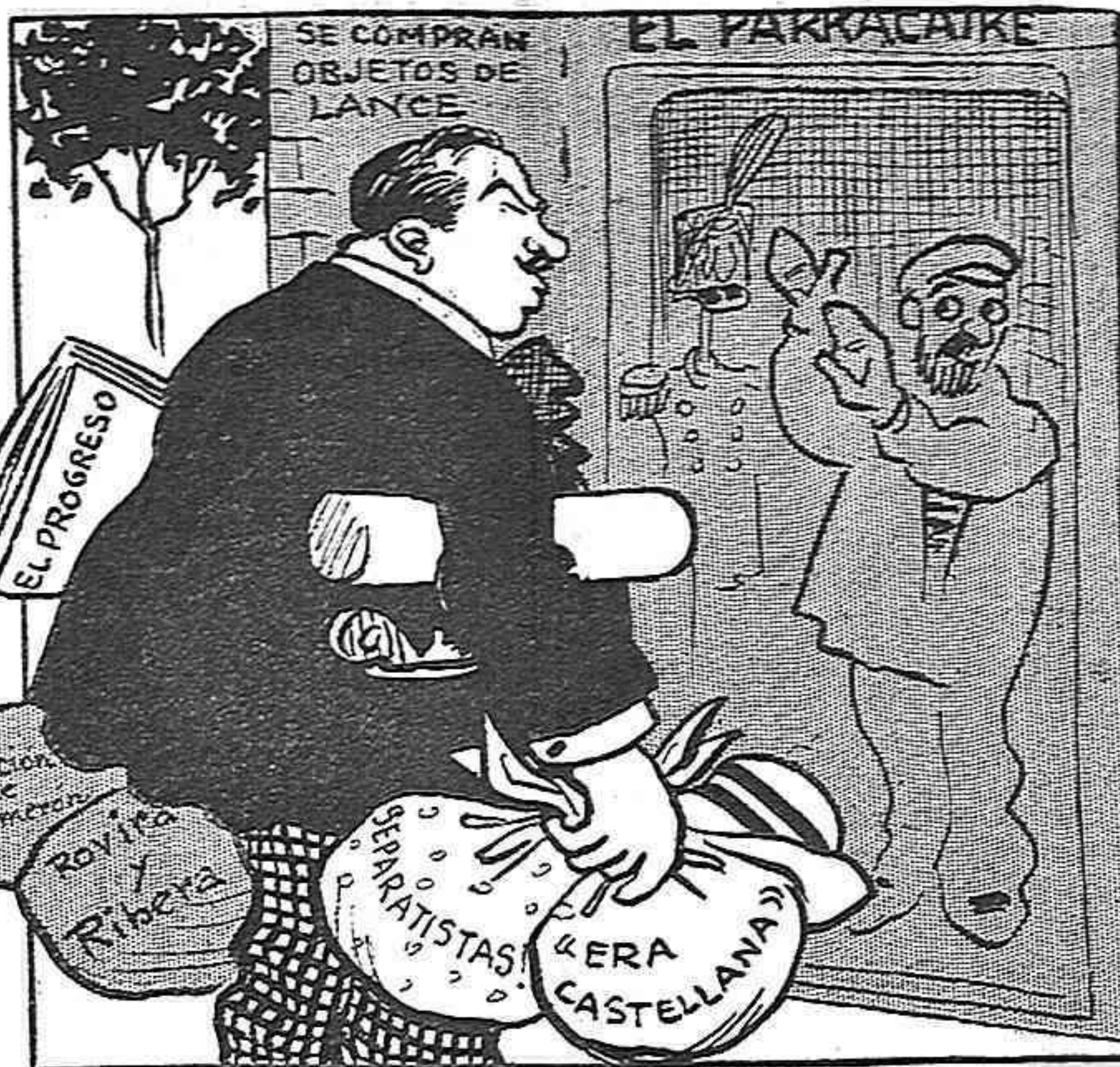
Imprempta LA CAMPANA Y LA ESQUELLA, carrer del Olim, número 8.

Tinta Ch. Lorilleux y C.

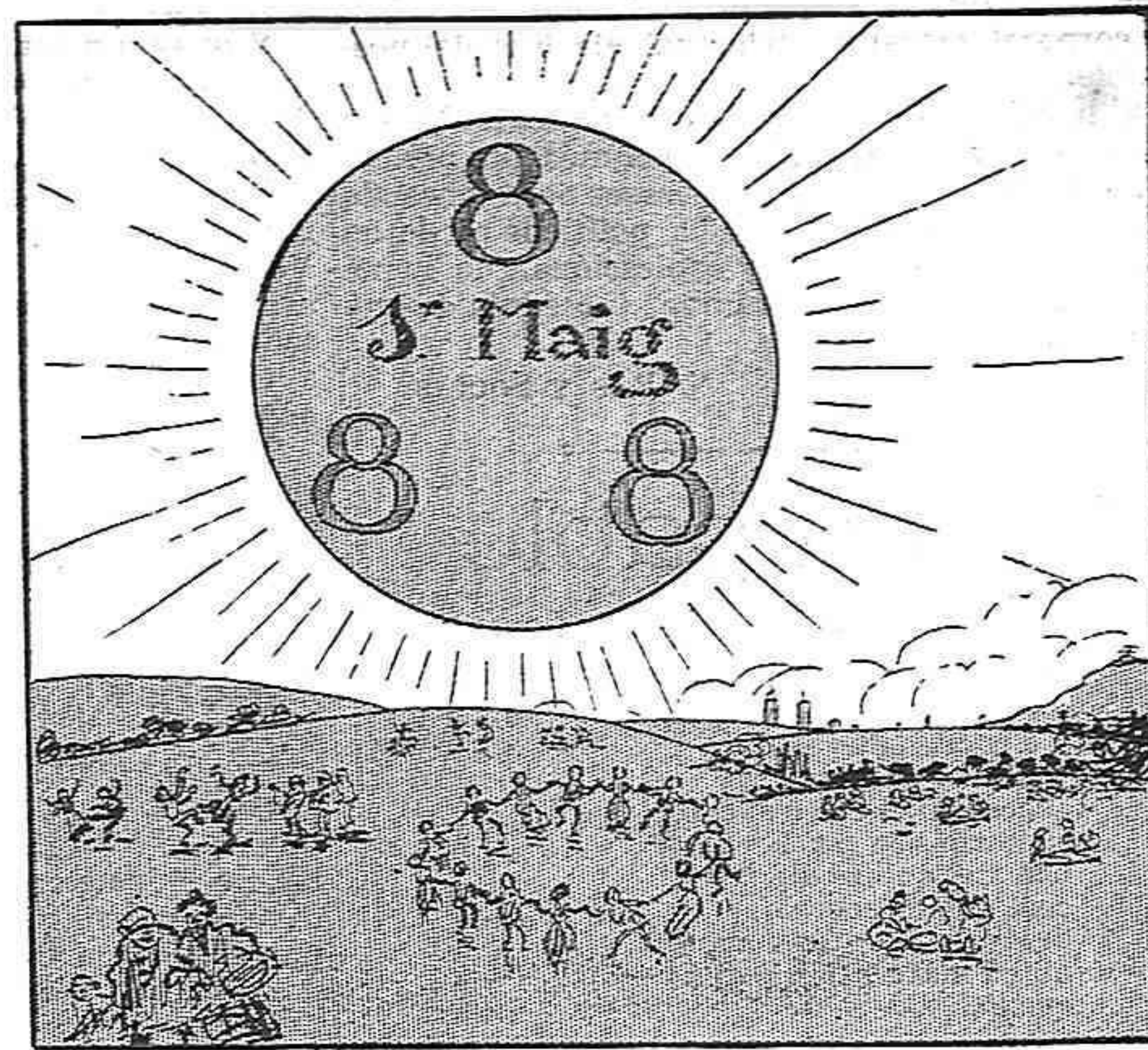
LA SEMANA

Els lerrouxistas en l'obertura de la Exposició.
—¿Que no van á visitar las salas?
—Nosaltres no visitém altra sala que aquesta.

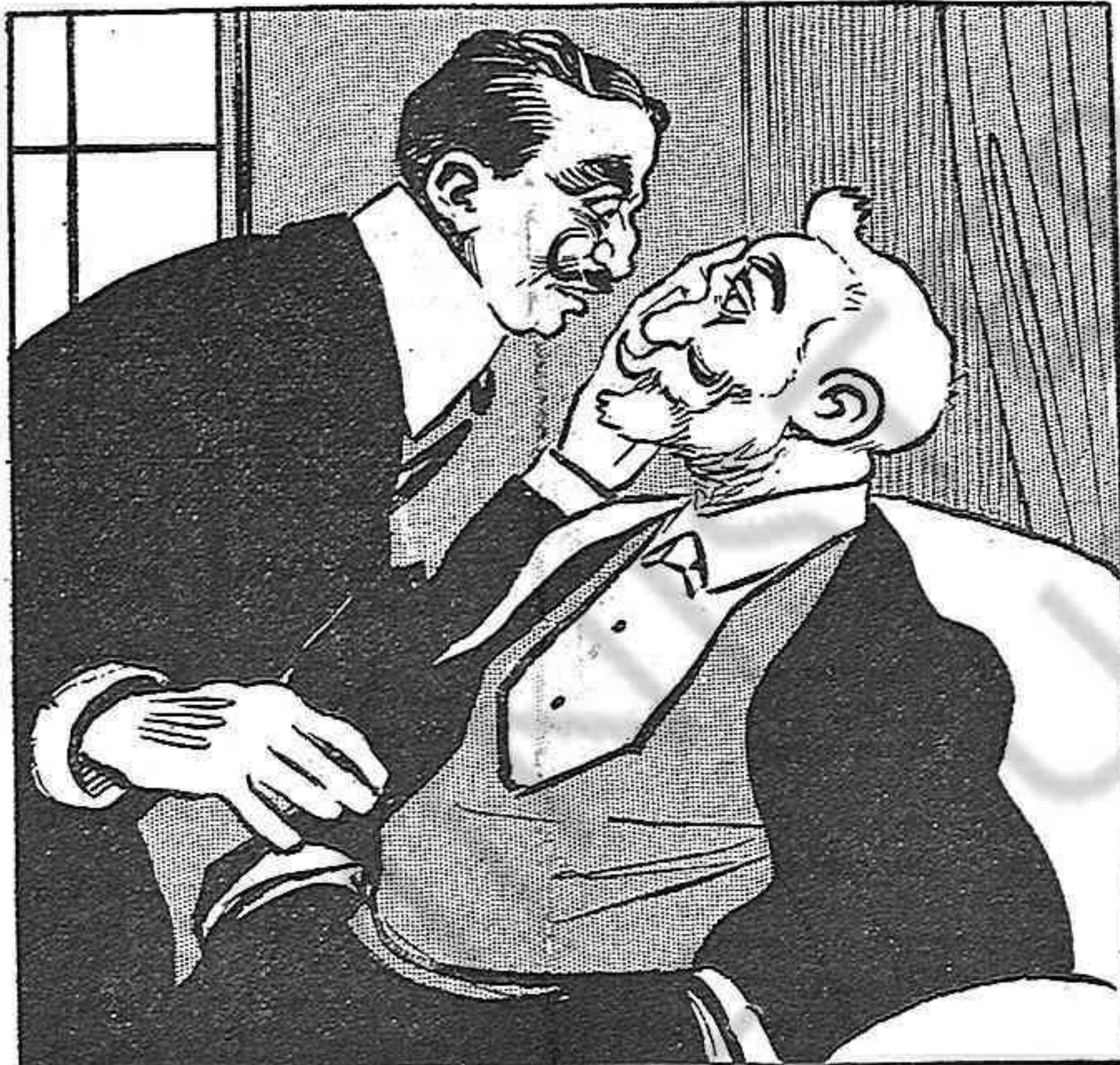
A cal drapaire.
—Tot aixó ja no serveix. Tant se val que m'ho vengui.

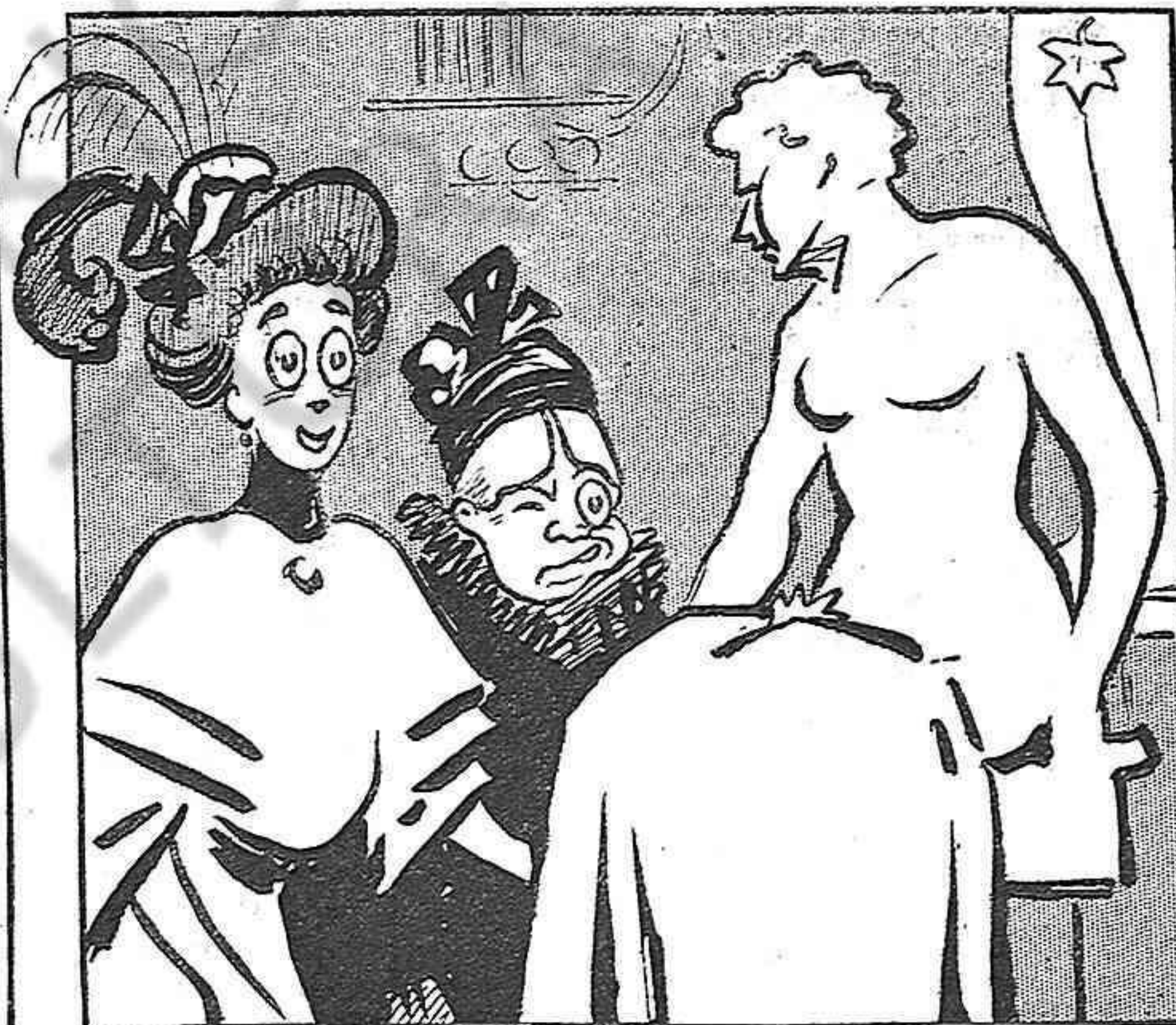
La festa del treball.
Brillant y esplendorós, l'astre dels tres vuyts ha sortit com cada any.

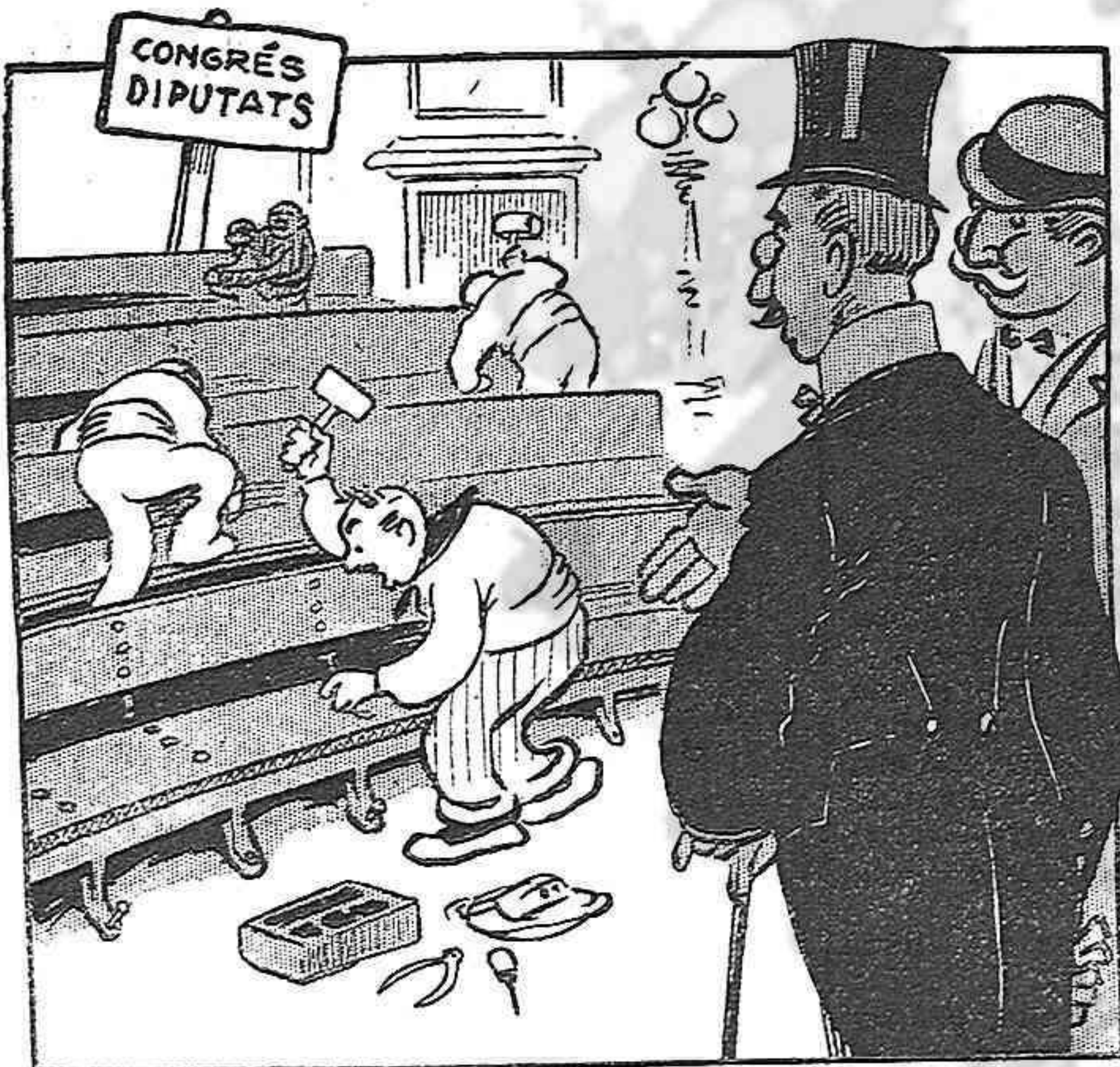
Esperant las canonadas.
—¿Quántas?... ¿Quántas?
—Esperuevos: á Madrid encare no pican.

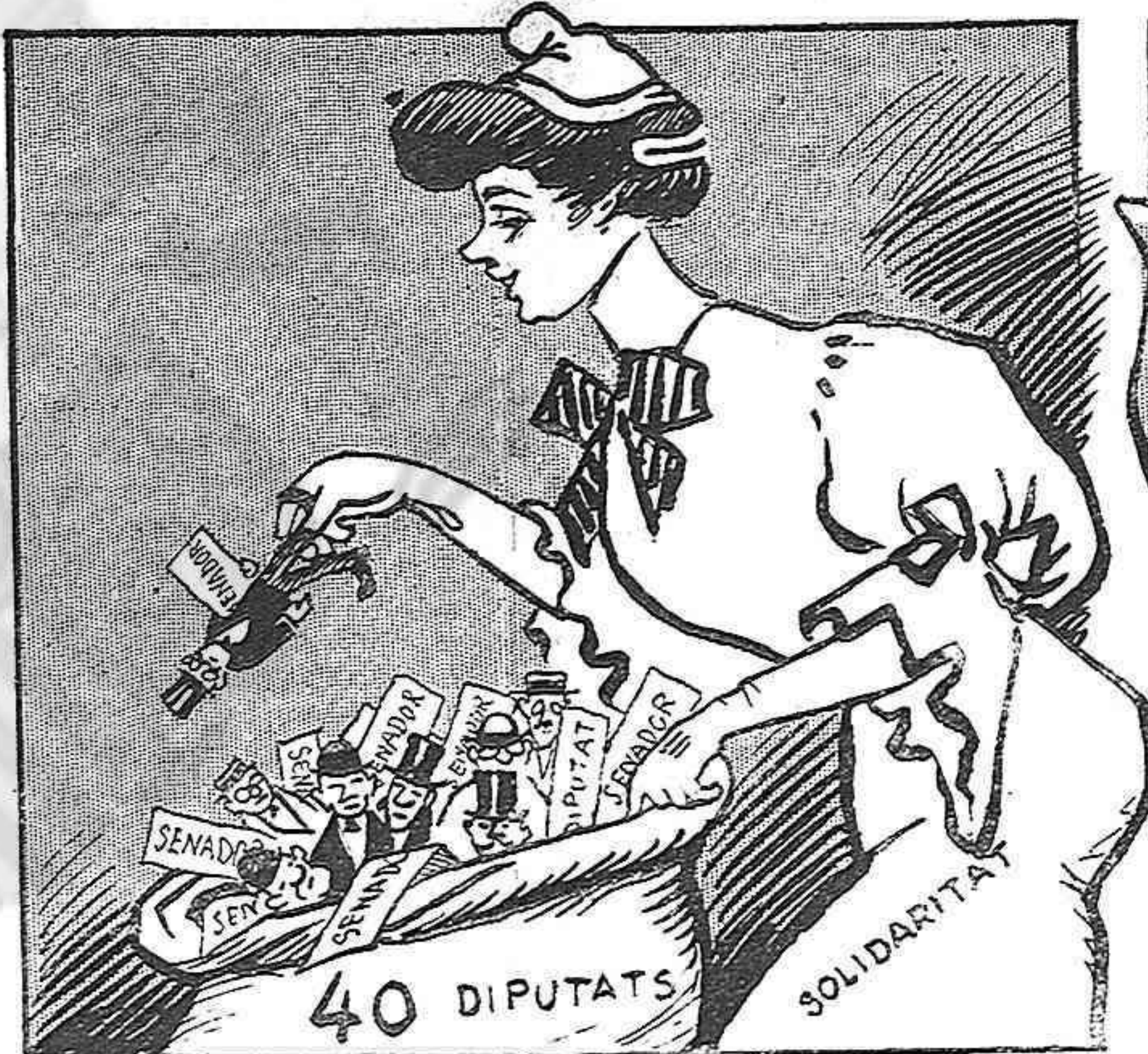
Els apuros de 'n Maura.
—Noy, ¿quí' es aquesta brossa que m'ha caygut al ull?
—Me sembla... me sembla qu' es la Solidaritat Catalana.

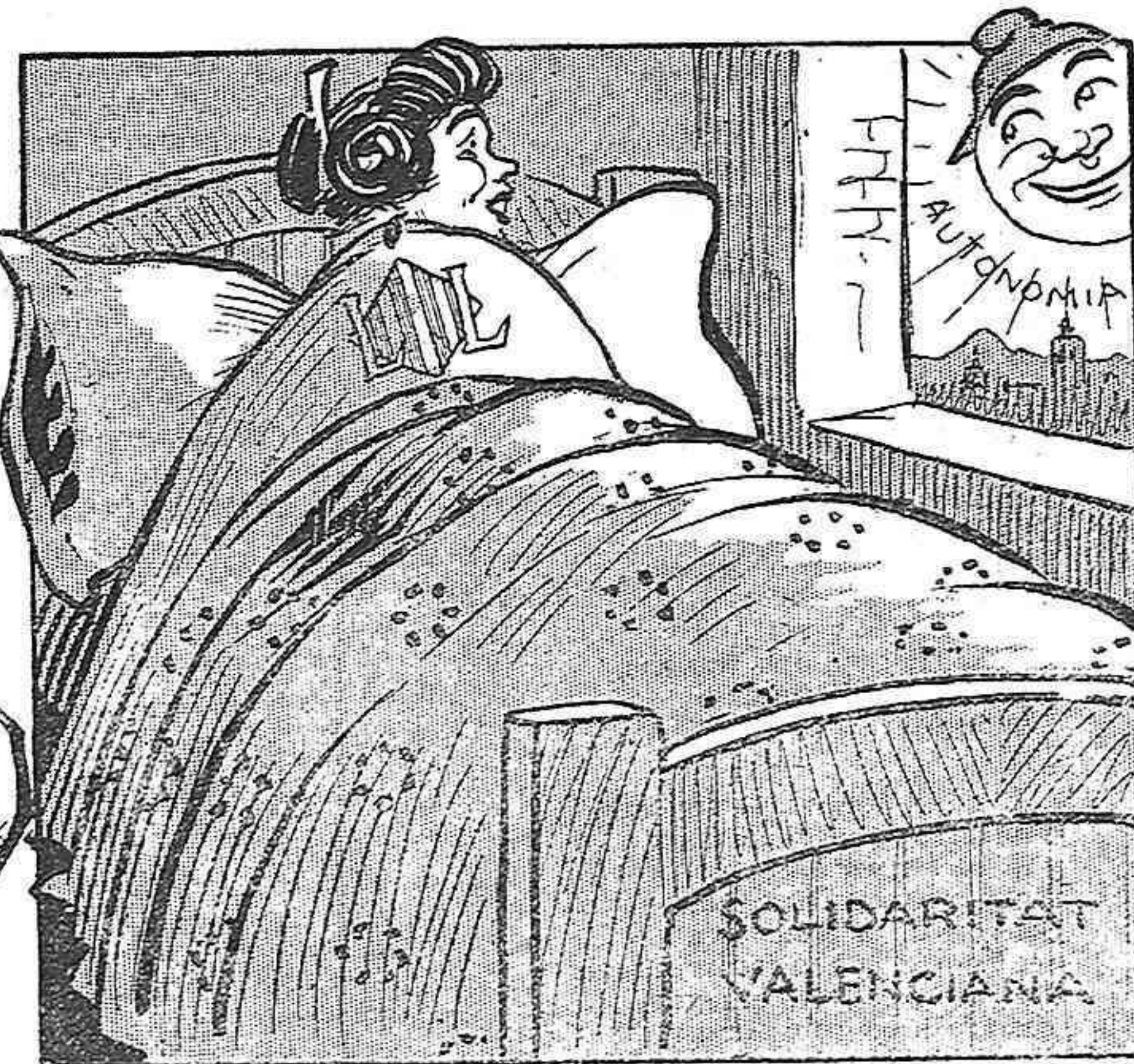
A la Exposició de Bellas Arts.
—Vaja! Vet aquí per qué els arbres de la Rambla no tenen fullas: las han necessitadas per aquests ninots.

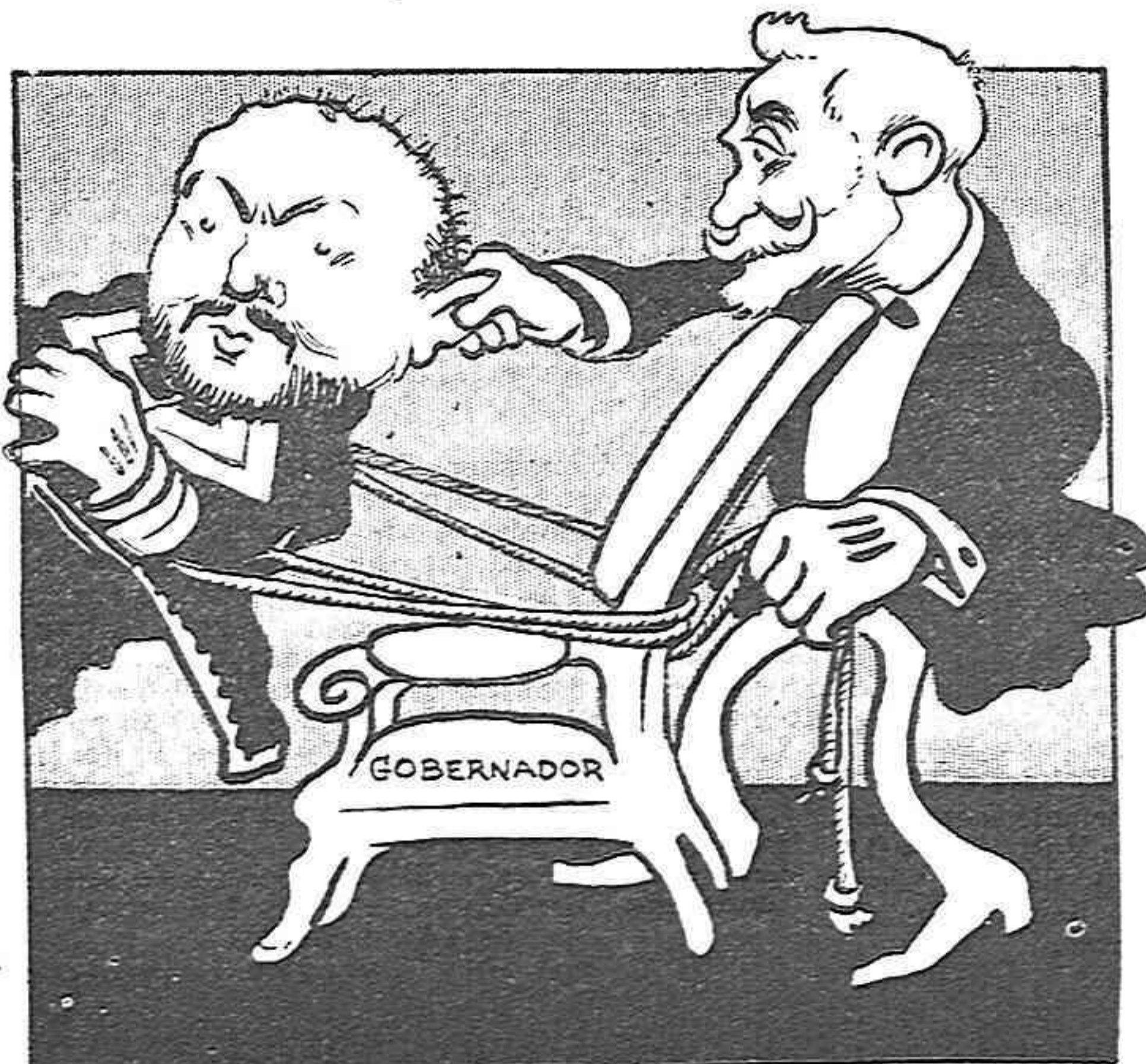
Obras al Congrés.
—Sí, claveulos bé: no fos cas que ab el calor de la discussió volessin en l'ayre.

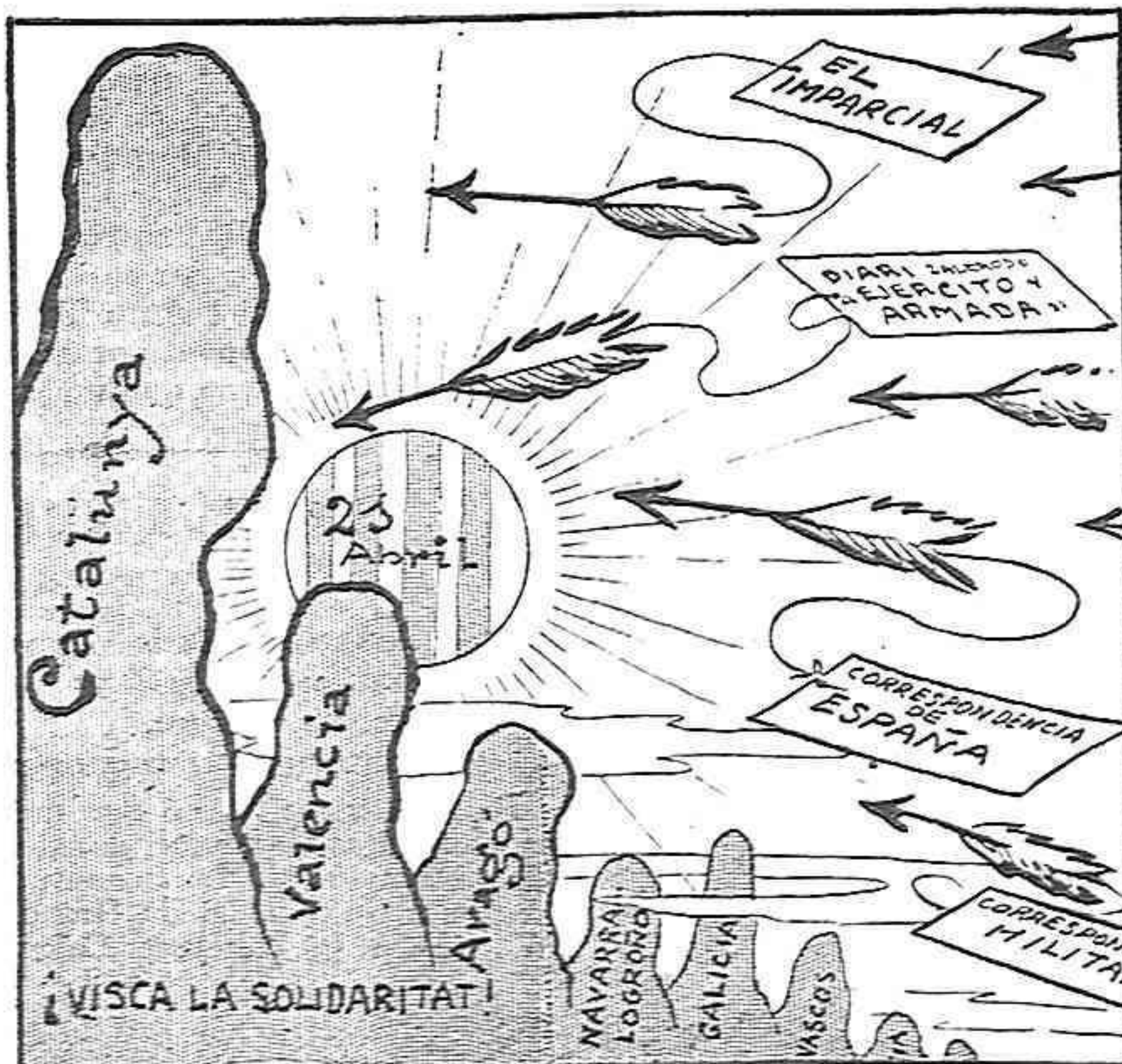
La Solidaritat no descansa.
—¡Tot al sach! Primer, els diputats; ara, 'ls senadors.

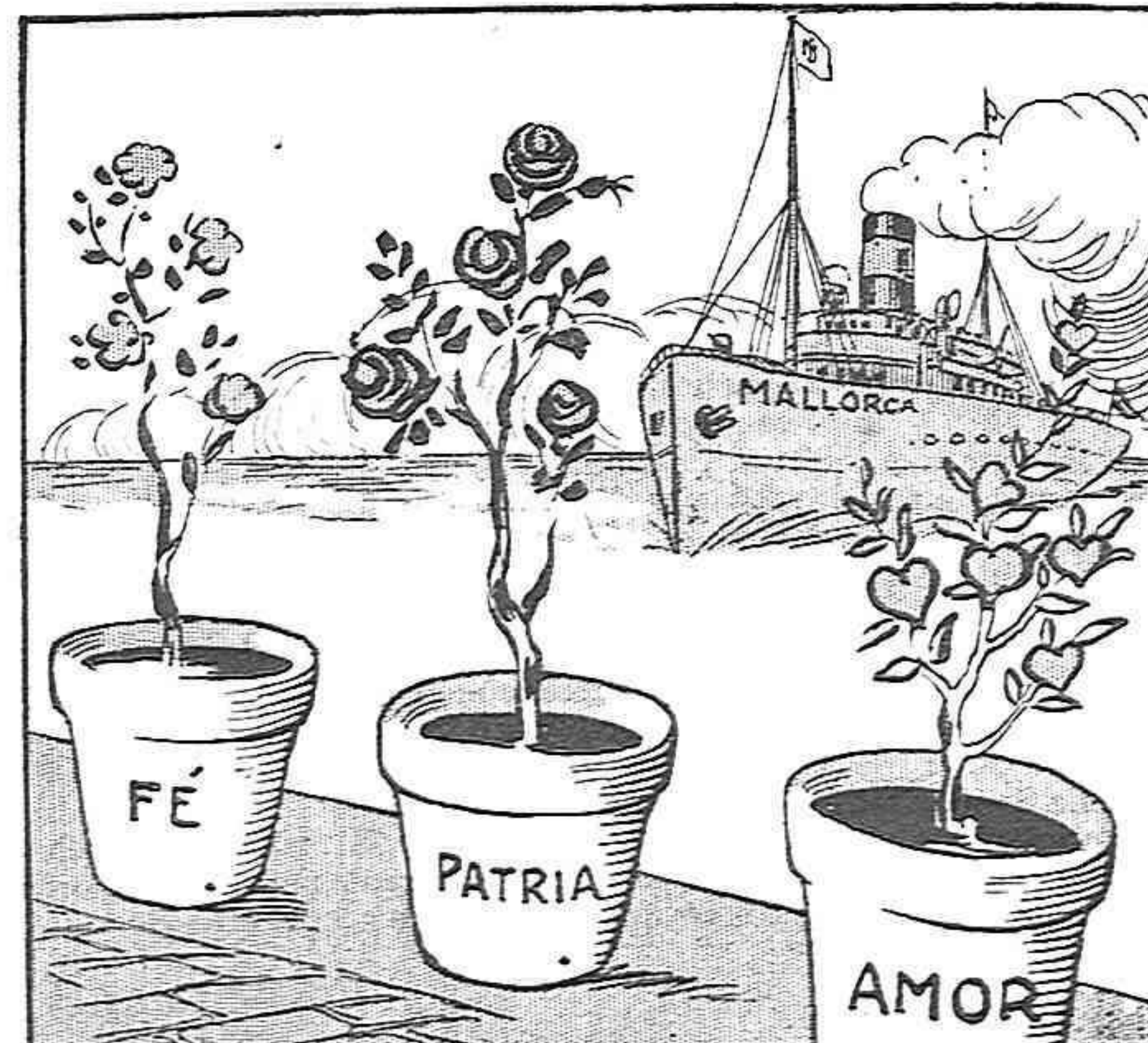
Un' altra que també 's desperta.
—¡Calla, calla!... ¿Qu' es aquest sol tan bonich?

L' Ossorio 's queda á Barcelona.
—¡Pobre de tú que 't moguis d' aquest silló!

Fleixas de despit.
—¡No arriban!... ¡No arriban!...

El copo dels atlots.
Arribada del vapor Mallorca, contractat expressament para carregar els premis dels Jochs Florals.